

GALA WRĘCZENIA TYTUŁU SANDOMIERZANIN ROKU 2022 I NADZIEJA SANDOMIERZA 2022 – MUZEUM ZAMKOWE W SANDOMIERZU 4.03.2023 R.

Janusz Sobolewski długoletni prezes Społecznego Komitetu Odnowy Cmentarza Katedralnego w Sandomierzu został uhonorowany tytułem

Sandomierzanin Roku 2022

Podczas uroczystości podziękował współpracownikom, członkom, sympatykom, wolontariuszom, sponsorom i darczyńcom SKOCK. Oto tekst przemówienia wygłoszonego podczas uroczystości:

Szanowni Państwo

Uważam, że w życiu miałem wiele szczęścia, urodziłem się w pięknym mieście Sandomierzu w rodzinie lekarskiej. Zostaliśmy z bratem wychowani w duchu wartości chrześcijańskich i od najmłodszych lat wpajano nam miłość do Ojczyzny. Pamiętam w szczególności opowieści mojego dziadka Wincentego, który próbował kształtować nasz kręgosłup moralny i wychować na porządnym ludzi. W okresie licealnym i studenckim spotkałem wspaniałych profesorów – historyków Zbysława Stanka i Bolesława Szybalskiego, którzy również wywarli duży wpływ na mój światopogląd. Podczas studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim byłem częstym gościem w domu ciotki Anny Bielak-Sobolewskiej – ta rodzina i ich krakowski dom były skarbnicą wiedzy – zarówno ze względu na kulturę i erudycję jego mieszkańców jak i bogaty księgozbiór. Ojciec ciotki Franciszek Bielak był cenionym docentem wydziału polonistyki i przyjacielem kardynała Karola Wojtyły. Okres studiów to także działalność w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów, stan wojenny, strajki studenckie. Później już w Sandomierzu spotkania w Komitecie Obywatelskim, którego byliśmy z bratem najmłodszymi członkami.

Dzisiaj są imieniny Kazimierza, powiem więc kilka słów o Ojcu, któremu tę nagrodę dedykuję. Był wspaniałym człowiekiem, wielkim patriotą – za działalność konspiracyjną w delegaturze Rządu Londyńskiego w okupowanym Lwowie został przez Sowietów aresztowany i przesiedział w łagrze prawie 12 lat. Zmarł przedwcześnie w 1968 r. będąc wicedyrektorem szpitala w Sandomierzu, kierownikiem laboratorium i krwiodawstwa. Pracę naukową rozpoczął w Instytucie prof. Rudolfa Weigla we Lwowie, kontynuował na Syberii, a później w Sandomierzu. Po śmierci Ojca Mama Stanisława wychowywała nas samotnie. Jej również dedykuję tę nagrodę. Zadbala o nasze wychowanie i wykształcenie posyłając na dodatkowe lekcje z języka angielskiego i muzyki, a później na studia.

W Collegium Gostomianum poznałem moją żonę Elżbietę, której tę nagrodę również dedykuję. Dziękuję Ci Kochanie, że wspierasz mnie od ponad czterdziestu lat i jesteś ze mną na dobre i złe.

Szanowni Państwo

Nie stałbym dzisiaj tutaj przed Państwem gdyby nie wysiłek i zaangażowanie oddanego grona współpracowników, których serdecznie witam i pozdrawiam. Nie wszyscy mogli przybyć na dzisiejszą uroczystość.

Pragnę wyrazić słowa wdzięczności za wieloletnią współpracę członkom Społecznego Komitetu Odnowy Cmentarza Katedralnego w Sandomierzu, a w szczególności członkom Zarządu: Wojciechowi

Czerwcowi, Tadeuszowi Frańczakowi-Prochowskiemu, Waldemarowi Białouszowi i ks. Jerzemu Dąbkowi oraz przewodniczącej i wiceprzewodniczącej Komisji Rewizyjnej Lucynie Dominiczak i Elżbiecie Laskowskiej. Pragnę również serdecznie podziękować wszystkim wolontariuszom, darczyńcom, sponsorom, którzy przyczyniają się od 30 lat do rewaloryzacji sandomierskich zabytkowych nekropolii. Szczególną rolę w przygotowaniu i organizacji kwest odgrywają sandomierskie szkoły ponadpodstawowe. Dziękuję dyrekcjom, nauczycielom i uczniom za ogromne zaangażowanie i pomoc.

Słowa podziękowania kieruję również do moich kolegów z kapituły stowarzyszenia wychowanków Confraternitas Gostomianum Wojciecha Czerwca i Grzegorza Łuczaka oraz społeczności Collegium Gostomianum z panią dyrektorką Joanną Pieronkiewicz-Szpernal na czele. Bez waszego zaangażowania organizacja trzech zjazdów absolwentów byłaby niemożliwa.

Cieszę się, że mogę współpracować w zarządzie Towarzystwa Naukowego Sandomierskiego z panią rektorką Anną Szylar, redaktorem Krzysztofem Burkiem – Honorowym Obywatelem Miasta Sandomierza, Tadeuszem Frańczakiem-Prochowskim i Marcinem Kapką. oraz przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Maciejem Dynkowskim i jego zastępcą Barbarą Rożek.

Wiele osób wspiera mnie i udziela pomocy zarówno w działalności społecznej jak i publicystycznej. Rzemiosła dziennikarskiego uczył mnie pan Andrzej Sarwa, kiedy wydawaliśmy Strony Sandomierskie i Goworka. Z dr. Piotrem Sławińskim współpracujemy od wielu lat na różnych płaszczyznach. Pani Ewa Sierokosz ilustruje moje publikacje artystycznymi fotografiami. Pragnę zwrócić uwagę na ogromną pomoc pana Aleksandra Paszkowskiego, który zupełnie bezinteresownie wspiera mnie w realizacji różnych przedsięwzięć. Wiele nauczyłem się od wieloletniego prezesa SKOCK pana Dariusza Fugla. Pomoc przy opracowaniu i publikacji wydawnictw otrzymuję od pana Janusza Pońskiego i pani Agnieszki Duszy. Jestem wdzięczny państwu Małgorzacie i Grzegorzowi Łuczakom za czuwanie nad stroną ekonomiczną naszych stowarzyszeń. Cenię współpracę z redakcją Sandomierzanina i pozdrawiam członków Klubu Miłośników Sandomierza.

Odbierając tę nagrodę deklaruję, że w dalszym ciągu będę działał na rzecz społeczności lokalnej i realizował nowe pomysły i przedsięwzięcia.

Dziękuję Kapitulie za to zaszczytne wyróżnienie, a panu Burmistrzowi i pracownikom Urzędu Miasta oraz pracownikom Muzeum Zamkowego za organizację uroczystości. Wszystkim nominowanym życzę kolejnych sukcesów z otrzymaniem tytułu Sandomierzanin roku włącznie. Gratuluję Kamilowi Drzewieckiemu i Alexowi Szczyrbie otrzymania tytułu Nadzieja Sandomierza.

Warto nadmienić, że Janusz Sobolewski jest już szóstym członkiem SKOCK uhonorowanym tytułem Sandomierzanin Roku, w poprzednich latach otrzymali go: Dariusz Fugiel (2002), Alicja Kaszyńska (2014), Andrzej Sarwa (2015), Piotr Sławiński (2016) i Danuta Paszkowska (2020).